

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.323 van 19 oktober 2000
in de zaak A. 82.103/VII-17.691.**

In zake : Ludovicus CLAESSEN,
wonende te RETIE,
Kortijnen 2

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermerstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIE K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ludovicus CLAESSEN op 22 januari 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 november 1998 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 1998 houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan verzoeker om een kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Kortijnen 2, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 80.201 van 11 mei 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij van 15 juni 1999;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2000
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september
2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. GIELEN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat H. LANGE
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 juli 1988 verleent het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Retie aan
verzoeker een exploitatievergunning voor het uitbaten

van kalverstallen voor ongeveer 1.000 kalveren, en zulks voor een termijn van tien jaar.

1.2. Op 19 november 1997 dient verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder in bedrijf houden van een kalverbedrijf voor 600 kalveren en de verandering door uitbreiding met drie opslagplaatsen voor stookolie in enkelwandige ondergrondse tanks en een mengmestsilo met een capaciteit van 1.202 m³.

1.3. Op 20 mei 1998 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan verzoeker een milieuvergunning "tot het hermachtigen van een kalverbedrijf voor het houden van 420 kalveren en het veranderen door uitbreiding met een mengmestsilo met een capaciteit van 1.202 m³ (763 m³ reeds vergund) tot een totale opslag van 1.965 m³", en zulks voor een termijn die eindigt op 19 mei 2013.

De vergunning wordt geweigerd voor het houden van 180 kalveren en de uitbreiding met twee opslagplaatsen voor stookolie (1 X 5.000 l en 1 X 10.000 l) in ondergrondse enkelwandige tanks.

1.4. Met een aangetekend schrijven van 25 juni 1998 tekent verzoeker bij de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling beroep aan "tegen de beslissing tot het maar gedeeltelijk hernieuwen van de bestaande vergunning voor 600 kalveren".

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

De administratie gezondheidszorg, en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM adviseren principieel gunstig.

De afdeling milieuvergunningen stelt voor een vergunning te verlenen voor het houden van

600 kalveren en de uitbreiding met een mengmestsilo van 1.202 m³ (tot een totale capaciteit van 1.965 m³), en de vergunning te weigeren voor de opslagplaatsen voor stookolie in ondergrondse enkelwandige tanks.

Op 10 september 1998 verleent de Vlaamse Landmaatschappij slechts een gunstig advies voor de hernieuwing van de vergunning tot exploitatie van 420 mestkalveren en mestopslagplaatsen met een totale capaciteit van 1.965 m³ dierlijke mest. In het advies wordt ervan uitgegaan dat verzoekers inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf.

In haar advies van 18 september 1998 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie voor het beroep ongegrond te verklaren en de beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. Ook in dat advies wordt gesteld dat verzoekers inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf.

1.6. Op 20 november 1998 wordt het thans bestreden besluit genomen.

Het beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard. Voor wat betreft de weigering voor het houden van 180 kalveren worden volgende motieven aangevoerd :

"Overwegende dat deze inrichting behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als een gezinsveeteeltbedrijf; dat de aanvraag betrekking heeft op de hernieuwing van de vergunning van deze inrichting, en derhalve de bepalingen van artikel 4, § 1, 2° van het Vergunningenbesluit van toepassing zijn;

Overwegende dat volgens artikel 4, § 1, 2°, a) van het Vergunningenbesluit, de opgegeven grondverbonden mestafzet niet in aanmerking genomen kan worden; dat de bijkomende mestafzetcontracten, die werden opgesteld in het kader van deze vergunningsaanvraag, dus niet in aanmerking kunnen genomen worden; dat de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export 2.188 kg P₂O₅/jaar bedraagt; dat de totale gewenste vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort 3.120 kg

P₂O₅/jaar bedraagt (overeenkomstig 600 mestkalveren); dat er dus onvoldoende mestafzetmogelijkheid naar de toekomst bewezen is; dat mits de beperking van de vergunning van deze inrichting tot 420 mestkalveren wel voldaan is aan artikel 4, § 1, 2°, a°) van het vermelde Vergunningenbesluit; dat derhalve deze vergunning dient gereduceerd te worden tot het houden van 420 mestkalveren".

1.7. In verband met de notificatie van de inrichting van verzoeker als gezinsveeteeltbedrijf -hetgeen in deze zaak van cruciaal belang is- zijn volgende feiten relevant :

a) Uit de bijlagen 4 en 5 bij het verzoekschrift blijkt dat de Vlaamse Landmaatschappij op 31 oktober 1997 met betrekking tot verzoekers bedrijf een beslissing nam houdende weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf. Op 27 november 1997 stelde verzoeker daartegen beroep in, doch met een ministerieel besluit van 3 maart 1998 werd dit beroep ongegrond verklaard en werd de bestreden weigering van de Mestbank van 31 oktober 1997 bevestigd.

b) In bijlage 3 bij het verzoekschrift steekt een faxbericht van 20 januari 1999, uitgaande van de Vlaamse Landmaatschappij en gericht aan de raadsvrouw van verzoeker. Daarin staat te lezen wat volgt :

"Geachte,

In antwoord op uw vraag kan ik u bevestigen dat de Heer L. CLAESSEN, Kortijnen 2 te Retie na een administratieve controle voorlopig genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf voor 1998.

De normale procedure omtrent de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf is dat enkel die bedrijven die als niet-gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd worden, een aangetekend schrijven van de Mestbank ontvangen met de vermelding van hun niet-notificatie en de reden waarom. Aan gezinsveeteeltbedrijven wordt geen bevestiging van hun statuut verzonden".

c) Op het aangifteformulier van de Mestbank van de Vlaamse Landmaatschappij "aanslagjaar 1999 -

productiejaar 1998" van 12 februari 1999 staat voor wat betreft verzoekers inrichting onder meer vermeld :

"U bent in 1998 genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf".

d) In een brief van 19 februari 1999, eveneens uitgaande van de Vlaamse Landmaatschappij wordt aan verzoeker medegedeeld :

"Begin vorige week ontving U Uw aangifteformulier van de Mestbank waarop vermeld staat dat Uw bedrijf voor 1998 als niet-gezinsveeteeltbedrijf werd genotificeerd. Door een technische fout is er echter iets mis gelopen met deze vermelding.

U dient deze formulering op de aangifte 1999 dan ook als onbestaande te beschouwen.

(...)"

e) Door de raadsman van de verwerende partij wordt in verband met het bedrijf van verzoeker nog een brief van 12 april 1999 van de Vlaamse Landmaatschappij neergelegd, waarin het volgende staat te lezen :

"De inrichting van de heer CLAESSEN werd voor wat betreft het aanslagjaar 1997 genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf. Dit wil zeggen dat (het) voor alle aspecten van het Mestdecreet (dus ook de milieuvergunningsadvisering) dient beschouwd te worden als een niet-gezinsveeteeltbedrijf, en dit tot 31/12/1998. De milieuvergunningsaanvraag dateert van 19/11/1997.

Enige praktische uitleg over hoe de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf door de Mestbank wordt gecontroleerd.

De notificatie gebeurt steeds op jaarbasis (voor een geheel jaar). Een bedrijf kan dus niet in het midden van het jaar van statuut veranderen. Als algemene regel is bepaald dat bedrijven die in jaar X door de Mestbank als niet-gezinsveeteeltbedrijf worden genotificeerd, en die in het jaar X+1 verklaren aan alle voorwaarden te voldoen, voor het gehele jaar X+1 als niet-gezinsveeteeltbedrijf worden beschouwd. Zij zijn dus geheel het jaar X+1 onderworpen aan de regeling uitgewerkt voor niet-gezinsveeteeltbedrijf (geen burenregeling, specifieke vergunningsadvisering, LAT-plicht, ...).

U dient immers te weten dat de controle van de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf gebaseerd is op de jaarlijkse aangifte, welke voor 15/3 moet worden

ingediend. Het is voor de Mestbank slechts mogelijk om in de loop van het jaar X deze 40.000 dossiers te controleren.

De Heer CLAESSEN werd op 31/10/1997 als niet-gezinsveeteeltbedrijf door de Mestbank genotificeerd. Deze beslissing werd in beroep door de Minister op 3/3/1998 bevestigd. Op basis van de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf in 1997, wordt het bedrijf van de Heer CLAESSEN voor geheel 1998 als niet-gezinsveeteeltbedrijf beschouwd.

Tevens wordt bij de vergunningsadvisering door de Mestbank steeds gekeken naar de 'gezinsveeteelttoestand' op het moment van ontvankelijk en volledig verklaren van het dossier. Verder(e) wijzigingen worden niet in aanmerking genomen".

De stukken c) tot en met e) zijn neergelegd als reactie op de vraag aan de partijen gesteld door het bevoegd lid van het auditoraat in toepassing van artikel 12, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, om duidelijkheid te verschaffen aangaande de notificatie van verzoekers bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf voor het jaar 1998;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker het eerste middel afleidt

"uit de schending door de heer Minister van artikel 4 §2, 1° Vergunningsbesluit van de Vlaamse Regering d.d. 20 december 1995,
doordat

de heer Minister toepassing maakt van artikel 4 §1, 2° (zie pagina 6, 4° alinea, van het Besluit van de Minister) wat van toepassing is bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag voor een inrichting conform een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden van een gezinsveeteeltbedrijf,
terwijl

op het ogenblik van de beoordeling van het beroep het bedrijf van betrokkene wél degelijk aan de voorwaarden voldeed van gezinsveeteeltbedrijf (gegeven het feit dat hij noch op het ogenblik van het beroep noch tot op heden, enige kennisgeving heeft ontvangen van de Mestbank dat hij niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf en er derhalve kan en mag op vertrouwen dat hij voor 1998 genotificeerd is,

wat het gevraagde attest in bijlage ook aantoonst (zie BIJLAGE, stuk nr. 3)),
zodat

de Minister niet het artikel 4 §1 2° doch wél artikel 4 §2 1° van het Vergunningsbesluit had moeten toepassen, waardoor de verkeerde besluiten getrokken werden met betrekking tot de grondverbonden mestafzet (zie pagina 6 laatste alinea van het Besluit van de Minister), zodat de door de betrokkene voorgelegde burenenregelingen wel degelijk door de Minister in aanmerking had moeten genomen worden, zodat niet hoefde gereduceerd te worden tot 420 kalveren";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord desbetreffend doet gelden wat volgt :

"Zoals blijkt uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij (stuk 6), is het bedrijf van verzoekende partij een vergunde inrichting, die niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd is; zie het Ministeriële Besluit van 3 maart 1998 (stuk 5 in het dossier van verzoekende partij).

De procedure in verband met de notificatie is zo dat zij, uiteraard op basis van een beoordeling van de toestand van het bedrijf in het verleden, aanleiding geeft tot een beoordeling die haar uitwerking slechts zal hebben voor de toekomst.

Verzoekende partij heeft in 1997 een aanvraag gedaan, waarop de Mestbank op 31.10.1997 afwijzend heeft beschikt, en, na beroep werd deze beslissing bevestigd bij Ministerieel Besluit van 3 maart 1998.

Deze notificatie als niet gezinsveeteeltbedrijf loopt uiteraard door tot er anders over is beslist, en zulks is gebeurd in de loop van 1998, wat als gevolg heeft dat met ingang van 1.1.1999 het bedrijf wel erkend is als gezinsveeteeltbedrijf.

Uw Raad heeft in de schorsingsprocedure geoordeeld dat het eerste middel ernstig is.

Vooreerst wordt aangenomen, en verwerende partij is het daarmee eens, dat 'de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf jaarlijks geschiedt'.
(arrest nr. 80.201, punt 2.3.3.)

Verder was Uw Raad van mening dat 'in de huidige stand van de procedure kan worden aangenomen dat verzoekers bedrijf voor 1998 als gezinsveeteeltbedrijf werd genotificeerd'.

Nu is zulks precies de moeilijkheid die zich voorgedaan heeft, omdat de hogervermelde procedure betreffende het jaar 1997, haar einde slechts kende op 3 maart 1998, en de beslissing om het bedrijf van verzoeker als gezinsveeteeltbedrijf te erkennen er maar gekomen is einde 1998, en er geen enkel wettelijk of reglementair gegeven is dat zou toelaten te

oordelen dat een dergelijke erkenning terugwerkende kracht zou kunnen krijgen, wat er ook door zekere ambtenaren geschreven wordt.

Vermits onbetwistbaar het bedrijf van verzoekende partij begin 1998 als niet gezinsveeteeltbedrijf was genotificeerd, gold zulks ipso facto voor het volledige jaar en kon een herziening van dit statuut slechts effect sorteren het daaropvolgende jaar; deze latere erkenning als gezinsveeteeltbedrijf is echter een gegeven waarmee de Minister als hij op 20.11.1998 de bestreden beslissing velde, geen rekening kon of mocht houden.

Het bovenstaande toont evenwel aan dat de Ministeriële Beslissing van 20.11.1998 er correct van uitgegaan is dat het bewuste bedrijf niet als gezinsveeteeltbedrijf was erkend, zodat een juiste toepassing van het vergunningsbesluit werd gemaakt.

Het middel is ongegrond";

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord als volgt repliceert :

"- Artikel 4 §2 1° B.Vl. Reg. 20 december 1995 (Vergunningenbesluit) : spreekt over 'voldoen aan de voorwaarden van een gezinsveeteeltbedrijf', wat de feitelijke situatie betreft.

- Het artikel zegt niet dat men 'genotificeerd' moet zijn als gezinsveeteeltbedrijf, wat de situatie de jure is volgens artikel 2bis §1 Meststoffen-decreet. Die aanvragen gebeuren jaarlijks, zoals artikel 3 van hetzelfde decreet zegt.

De tijdsperiode nodig om de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf te ontvangen, bedraagt ongeveer zeven maanden.

Na het indienen van een tijdige en correcte aanvraag als gezinsveeteeltbedrijf, mag men in principe aannemen omdat men verklaart overtuigd te zijn dat men voldoet aan de voorwaarden die de wet oplegt aan gezinsveeteeltbedrijven, dat men als dusdanig genotificeerd is tot het tegengestelde aan het einde van het jaar wordt bekendgemaakt (bewijsstuk nr. 3).

Aangezien de wetgever herhaaldelijk en opzettelijk spreekt van 'voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf', beoogt ze duidelijk de feitelijke situatie.

Het staat zo letterlijk in de wet.

Waar ze de juridische toestand wil aanduiden spreekt ze wel degelijk over de 'notificatie' zoals bijvoorbeeld in art. 9 §3 1° Mestdecreet.

- Ludo CLAESSEN voldeed in 1998 aan de voorwaarden van een gezinsveeteeltbedrijf zoals de wet het voorschrijft.

De Heer Minister had zich dus op artikel 4 §2 1° Meststoffendecreet moeten baseren om de uitbatingsvergunning voor zeshonderd kalveren te gunnen.

Als gezinsveeteeltbedrijf had Ludo CLAESSEN voldoende grond om zijn mestafzet voor 650 kalveren naar de toekomst toe te bewijzen, wat de vraag en de bezorgdheid van de bestendige deputatie was, zodat de Heer Minister de vergunning voor maar 420 kalveren die de Bestendige Deputatie toestond, had moeten ongedaan maken. (bewijsstuk nr. 6, p. 4 onder punt 2).

- Vermits de Vlaamse Landmaatschappij voorhield dat Ludo CLAESSEN in 1998 genotificeerd was als niet-gezinsveeteeltbedrijf op basis van een negatieve notificatie voor 1997, terwijl hij nochtans als meergezinsveeteeltbedrijf zelfs in dat voorgaande jaar voldeed aan de voorwaarden die de wet hem oplegt, zou hij voor die vergissing van de Vlaamse Landmaatschappij twee jaar lang moeten boeten.

Als gevolg daarvan ziet hij verder de mogelijkheid tot de uitbating van zijn bedrijf voor 600 kalveren verloren gaan tot en met het jaar 2013, gezien hij slechts op basis van die foutieve informatie van notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf een vergunning krijgt voor een bedrijf van 420 kalveren, wat onrendabel is (bewijsstukken nr. 8 en 12). De Minister heeft zich op basis van deze foutieve informatie gebaseerd op het verkeerde artikel 4 §1 B.Vl. Reg. 20 december 1995 ter uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het Mestdecreet.

Het is niet te begrijpen op welke wet de verwerende partij zich steunt om te stellen 'dat de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf van 1997 doorloopt tot 01/01/99'.

Hoogstens lijkt dit te steunen op een gebruik 'contra legem' dat de Vlaamse Landmaatschappij vermoedelijk om praktische redenen eigenhandig heeft uitgewerkt";

2.4.1. Overwegende dat zoals sub 1.6. is weergegeven in het bestreden besluit er wordt van uitgegaan dat verzoekers bedrijf behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf; dat in dergelijk geval artikel 4, § 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) van toepassing is en dat op grond van die bepaling

slechts een vergunning voor 420 mestkalveren kan worden verleend;

2.4.2. Overwegende dat artikel 4, § 1, 2°, a), van het vergunningenbesluit bepaalt wat volgt :

"§1. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1, van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, voor een inrichting behorende bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, alleen een vergunning verlenen of een melding van overname akteren met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

(...)

2° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op een verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf. Bij de vergunningsaanvraag dient aan elk van de volgende voorwaarden voldaan te zijn :

a) de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

dat artikel 4, § 2, 1°, van het vergunningenbesluit bepaalt :

"§2. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1 van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, alleen voor een inrichting of een bedrijf die voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, een vergunning verlenen met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

1° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op de verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf. De bepalingen van artikel 3, §2, 1° blijven onverminderd geldig";

dat uit evengenoemd artikel 3, § 2, 1°, onder meer voortvloeit dat nog een vergunning kan verleend worden als onder meer aan volgende voorwaarde is voldaan :

"de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde productie van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

dat dienvolgens -in tegenstelling met het bepaalde in artikel 4, § 1, 2°, a)- ook de grondverbonden afzet in aanmerking kan worden genomen, zodat het een heel verschil kan uitmaken of een bedrijf al of niet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf voldoet;

2.4.3. Overwegende dat met verzoeker kan worden aangenomen dat artikel 4, § 2, 1°, nergens vereist dat een bedrijf genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf opdat er toepassing zou kunnen worden van gemaakt; dat evenmin de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffen-decreet) formeel vereisen dat een bedrijf genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf om van een gunstiger regeling inzake het verlenen van vergunningen te kunnen genieten; dat het volstaat dat is voldaan aan de voorwaarden die gesteld zijn aan een gezinsveeteeltbedrijf; dat evenwel in de aanhef van het bestreden besluit de niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf als criterium wordt genomen voor de toepassing van artikel 4, § 1, 2°, van het vergunningenbesluit; dat blijkbaar zelfs niet eens werd onderzocht of verzoekers bedrijf aan de voorwaarden gesteld aan een gezinsveeteeltbedrijf voldeed, terwijl nochtans, geruime tijd vóór het bestreden besluit en vóór de Vlaamse Landmaatschappij in het kader van de beroepsprocedure haar advies uitbracht, verzoeker op 2 maart 1998 op zijn aangifte als gezinsveeteeltbedrijf verklaarde in 1998 te voldoen aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf; dat de verwerende partij dan ook in de mogelijkheid verkeerde om vóór het nemen van het bestreden besluit te

onderzoeken -en dit op basis van de meest recente gegevens waarover zij beschikte- of het bedrijf van verzoeker voldeed aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf; dat uit de sub 1.7. b) en 1.7. d) vermelde documenten (faxbericht van 20 januari 1999 en brief van 19 februari 1999) blijkt dat verzoekers bedrijf in 1998 wel degelijk voldeed aan de voorwaarden gesteld aan een gezinsveeteeltbedrijf; dat, meer, de brief van 19 februari 1999 niet anders kan worden begrepen als dat verzoekers bedrijf voor 1998 als een formeel genotificeerd gezinsveeteeltbedrijf diende te worden beschouwd; dat de verwerende partij dit in haar memorie van antwoord toegeeft, doch daaraan toevoegt dat aangezien het bedrijf van verzoeker begin 1998 nog niet als gezinsveeteeltbedrijf was genotificeerd -de procedure voor erkenning als gezinsveeteeltbedrijf voor 1997 kende slechts op 3 maart 1998 haar definitief beslag-, het voor het gehele jaar 1998 niet het statuut van gezinsveeteeltbedrijf kon krijgen en dat aldus de niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf voor 1997 doorliep tot eind 1998; dat, evenwel, dergelijk standpunt haaks staat op de verplichting tot jaarlijkse notificatie opgelegd bij artikel 2bis, § 1, van het meststoffendecreet; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 20 november 1998 waarbij het beroep door Ludovicus CLAESSEN aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 mei 1998 houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning om een kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Kortijnen 2, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.